



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Quomodo cum his qui minori egent auxilio se habeat confessarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

dam etiam pœnitentia, vt si dicat: eris, illud: demum tionem imponat, etiam, vel despe- pœnitentiæ gra- uen exigua inuan- tari possit, quan- r: siquidē septen- in usu erat. 32 q. nimia deiectione vel sit hoc dicere, & ori adhortatione satisfactionem, si- rgatorio, aut in- quum est pœnæ que hoc sit, hor- pœnitentiam ab-

nfio iniungendis actionem, ad ex- unde, contraria conueniunt, vt ritiam, ieiunium lire verbum Dei co audiendo, o- andas, vt septem dona & virtutes, quinque ad re- reforma-

formationem quinque sensuum, tres ad reformationem trium potentiarum, vel vt bene se habeat ad Deum, proximum, & seipsum. Confert etiam pro pœnitentia aliquando, imponere euitationem aliquarum occasionum peccati, & præcisionem causarum eius, vt allocutionem huius, ingressum in domum illius, &c. quædam etiam fortissima, & latissimè patientia ex remedijs, quale est octauo vel decimoquinto quoque die confiteri (si quis admitteret libenter) loco satisfactio- nis utiliter iniungeretur. Aduertendum est etiam, quod ijs maximè, qui recidere solent, iniungere pœnitentias expedit operum, quæ manent, vt elemosynæ. Sunt enim qui dubitant de non manentibus (qualis est oratio) an etiam post resipiscentiam valeant ijs, qui in mortali exoluerunt. Hactenus de secunda confessoris cura, quæ versatur circa materiam huius sacramenti, id est, actus pœnitentis, & maximè accomodato sermone illis, qui auxilio indigent maiori vt qui rarè & non benè confitentur.

Quomodo cum alijs qui minori egent auxilio se habeat confessorius.

AT sunt aliqui, qui sapius, & rectè *Sapius & rectè* confitentur, ac noti sunt. His satis *est*

B 4

*Occasio-
num e-
uitatio
in pœni-
tentia
impos-
nenda.*

*Item cō-
fessio fre-
quens.*

*Recidi-
uantib⁹*

*q^uæ pœ-
nitentia*

*in un-
gende.*

con-
ten-
te
modo
iuan-
di.

Sapius
sed non
rectè cō-
fidentes
quomo-
do iu-
uandi.

Quomo-
do, qui
rarò, sed
rectè
confiten-
tur.

est, audita eorum confessione, pœnitentiam iniungere: nisi remedium aliquod, ad aliquos defectus, aut consolatio, aut exhortatio aliqua, vel instructio adhibenda videatur.

Alij sunt, qui sapius quidem confitentur, sed minus rectè, & hi ea in parte iuandi sunt in qua non benè procedunt: si enim conscientiam suam non videntur benè discussisse: vel certè peccata non exprimunt, interrogatione iuandi sunt, juxta breue interrogatorium, quod subdetur. Si dolor deesse, vel propositum firmum abstinendi, vel satisfaciendi, vel alia ad confessionem necessaria videbuntur, ex superiùs dictis, quæ ad hæc inducant, adhiberi poterunt, quæ discretio confessarij juxta personæ & temporis circumstantias adhibenda censuerit.

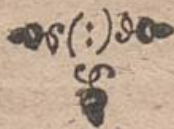
Qui rariùs confitentur, sed rectè ac diligenter se discussisse videntur, non est quòd interrogationibus molestentur, nisi aliquid omisisse, aut obscurius dixisse, aut ad emendationem vitæ, vel profectum spiritualem quid intelligi oportere videatur: tunc enim quod satis ad hoc fuerit non amplius interrogare oportet. Sic etiam qui dolorem sufficientem, & propositum abstinendi à peccatis suis

eis suis præ-
tis aggraua-
confessariu
detestatio
exhortetur
ctis, quasi
pse sentit
præcipuè g
mata, & li
hibita, ad
dia se con
sed non su
sua peccat
abstinend
ex his quæ
tione per
sequitur d
cramenti
dine exc
fin

I V M
 sione, pœniten-
 edium aliquod,
 onsolatio, aut
 nstructio adhi-
 idem confiten-
 ea in parte ju-
 enè procedunt:
 am non viden-
 l. certè peccata
 atione iuuandi
 atorium, quod
 vel propositum
 tisfaciendi, vel
 cessaria videbũ.
 æ ad hæc indu-
 quæ discretio
 æ & temporis
 a censuerit.
 sed rectè ac di-
 entur, non est
 molestentur,
 bscurius dixif-
 vitæ, vel pro-
 intelligi oper-
 quod satis ad
 interrogare o-
 rem sufficien-
 endi à pecca-
 tis suis

is suis præ se tulerint, eaq; cofitendo fa-
 tis aggrauauerint, non est quod multis
 confessarius ad dolorem excitet, & ad
 detestationem & euitationem eorum
 exhortetur: sed potiùs his breuiter ta-
 ctis, quasi approbando quod meritò i-
 pse sentit de suis peccatis (quibusdam
 præcipuè grauioribus) veniæ spe confir-
 mata, & si opus fuerit consolatione ad-
 hibita, ad consilia in futurum, & reme-
 dia se conferat. Quod si aliquo modo, *quid cū*
 sed non sufficienter detestari viderentur *non suf-*
 sua peccata, nec tam firmũ propositum *ficienter*
 abstinendi, quàm par esset ostenderent, *contri-*
 ex his quæ inferius sequentur, habita ra- *tis.*
 tione personarum, iuuandi erunt. Iam
 sequitur de Absolutione, quæ huius Sa-
 cramenti forma est; quia tamen in or-
 dine executionis præcedunt, quæ ad

finem Sacramenti confe-
 runt, de his priùs
 dicetur.



B J

D E